
Plenarhandling

B9-0504/2022

21.11.2022

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av ett uttalande av kommissionen

i enlighet med artikel 132.2 i arbetsordningen

om skydd av djurhållning och stora rovdjur i Europa
(2022/2952(RSP))

Herbert Dorfmann, Norbert Lins, Daniel Buda, Alexander Bernhuber
för PPE-gruppen

Europaparlamentets resolution om skydd av djurhållning och stora rovdjur i Europa (2022/2952(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 132.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Det finns många komplexa faktorer med skadliga effekter på de trofiska kedjorna som avgör vilda djurs migration (klimatförändringar, hög skyddsstatus, ökande populationstal) som leder till konflikter om samexistens mellan tama och vilda arter.
  - B. Lagstiftningsåtgärder, såsom habitatdirektivet¹, och internationella samordningsinsatser, inbegripet konventionen om skydd av vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (Bernkonventionen), har bidragit till att stora rovdjur, inbegripet vargpopulationer, återhämtar sig. Antalet stora rovdjur har ökat avsevärt på den europeiska kontinenten. Mellan 2012 och 2016 ökade det till 8 000–9 000 europeiska lodjur, 15 000–16 000 brunbjörnar och 17 000 vargar, siffror som nu är mer än fem år gamla. Internationella naturvårdsunionen (IUCN) bedömde vargen som livskraftig ("least concern") på EU-nivå redan 2018 på grund av den stora tillväxten i antal.
  - C. Stora rovdjur har stor rörlighet och enskilda populationer kan spridas över stora geografiska områden i olika länder, inom och utanför EU, vilket leder till situationer där samma population med gynnsam bevarandestatus kan bli föremål för förvaltningsåtgärder i en region, samtidigt som den fortfarande klassificeras som i behov av strikt skydd i en grannregion, trots att den har samma bevarandestatus. Det behövs en vetenskapsbaserad strategi som tar hänsyn till populationerna som helhet i medlemsstaterna.
  - D. Tamdjur, särskilt i hagmark och öppna betesmarker, är i fara på grund av den ökande närvaron av stora rovdjur, särskilt i både bergsområden och glesbygd, där bete är nödvändigt för att bevara dessa prioriterade livsmiljöer, och i mer tätbefolkade landsbygdsområden, där närvaron av vargar kan ha en negativ inverkan på den hållbara utvecklingen av och livskvaliteten i landsbygdsområden, både när det gäller traditionellt jordbruk och turism. I tätbefolkade och urbaniserade områden med få stora naturreservat är tamdjur utsatta för större risk.
  - E. Traditionella alpängar och ängsbetessystem överges i allt högre grad på grund av de miljörelaterade, jordbruksrelaterade och socioekonomiska utmaningar som är förknippade med jordbruk i närheten av en stor rovdjursart, vilket oundvikligen leder till en målkonflikt i fråga om naturskyddet. 50 % av alla får på den europeiska kontinenten lever i närheten av minst en stor rovdjursart.
  - F. Det har visat sig att förebyggande åtgärder för att undvika konflikter när det gäller

---

¹ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

samexistens inte är tillräckligt effektiva, samtidigt som de leder till en ökad arbetsbörda och oproportionerliga kostnader för jordbrukarna och har en betydande inverkan på landskapet. Nationellt reglerade ersättningar varierar inom EU och tar ofta inte hänsyn till hela den skada som lidits, utöver den irreparabla förlusten av det genetiska arvet för många inhemska raser.

1. Europaparlamentet betonar att EU måste fokusera på en adekvat förvaltning av den biologiska mångfalden för att möjliggöra en balanserad utveckling av alla arter och ekosystem. Parlamentet påpekar att politiken för biologisk mångfald visserligen har gett positiva resultat när det gäller återställandet av stora rovdjursarter i EU, men att det bör erkännas att växande populationsnivåer leder till flera miljörelaterade, jordbruksrelaterade och socioekonomiska utmaningar och att fler åtgärder bör vidtas, på grundval av en mer regionaliserad strategi i enlighet med artikel 2.3 i habitatdirektivet, för att hantera dessa avvägningar på ett bra sätt.
2. Europaparlamentet betonar vikten av att förbättra övervakningen av vilda djurs hälsa, vilket är relevant i det särskilda fallet med vargarna på grund av hybridisering med hundar. Parlamentet efterlyser en standardiserad politik för identifiering av hybrider och en transparent strategi, inbegripet gränsöverskridande utbyte av dna-prover från vargar mellan forskningsinstitutioner. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att beakta den inverkan som angrepp av stora rovdjur har på djurens välbefinnande, inbegripet skador, spontan abort, minskad fertilitet, förlust av djur eller hela besättningar och dödsfall bland vakthundar, liksom på människors välbefinnande, inbegripet inkomstbortfall och högre arbets- och materialkostnader samt potentiella skador eller livsfara.
3. Europaparlamentet välkomnar att punkten ”Förslag till ändring: nedflyttning av vargen (*Canis lupus*) från bilaga II till bilaga III till konventionen” har förts upp på dagordningen för det 42:a mötet i Bernkonventionens ständiga kommitté. Parlamentet betonar att vargens bevarandestatus på europeisk nivå motiverar att dess skyddsstatus sänks och följaktligen att den föreslagna ändringen antas.

Åtgärder

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att erkänna att de nuvarande åtgärderna, bland annat staket och vakthundar, inte uppnår de resultat som är nödvändiga för att i tillräcklig grad förhindra angrepp och möjliggöra en harmonisk samexistens. Parlamentet begär att man vid genomförandet av förebyggande åtgärder och övervägandet av undantag tar hänsyn till terrängen och andra faktorer som har avgörande betydelse för de berörda områdena, såsom turism. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, i de fall där populationerna av stora rovdjur växer, erkänna vikten av att utveckla och tillämpa åtgärder för behovsanpassad bekämpning i enlighet med habitatdirektivet, på grundval av vetenskapliga belägg.

Bedömning av bevarandestatus och gränsöverskridande förvaltningsplaner

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet bedöma framstegen med att uppnå bevarandestatus för arter på en nivå av biogeografiska regioner och/eller EU-omfattande populationer för att bedöma utbredningen av vilda djur på grundval av vetenskapliga rön och baserat på utbyte av individer och genflöden mellan

delpopulationer, genom att ta hänsyn till arternas stora gränsöverskridande rörlighet, och gå vidare med en anpassning av skyddsstatusen så snart den önskade bevarandestatusen har uppnåtts. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att underlätta gränsöverskridande samarbete och utveckling av gränsöverskridande förvaltningsplaner som sammanfaller med de biogeografiska regionerna och/eller nivån på populationerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att avsätta medel för studier av biologisk mångfald som syftar till att uppdatera kartorna över stora rovdjurs utbredning och täthet. För att uppskattningarna ska bli korrekta anser parlamentet att studierna måste utföras i hela Europa, med tanke på att dessa arter är mycket rörliga. Parlamentet anser att bevarandestatusen för arter av stora rovdjur nu är gynnsam i flera biogeografiska regioner där arten fortfarande klassificeras som i behov av noggrant skydd. Parlamentet efterlyser noggrann övervakning av EU:s politik för stora rovdjur i syfte att på ett tillfredsställande sätt lösa frågan om gynnsam bevarandestatus, på grundval av realistiska uppgifter som visar olika täthet hos stora rovdjurspopulationer i olika delar av Europa. Parlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål utarbeta ett bedömningsförfarande för att göra det möjligt att ändra skyddsstatusen för populationer i vissa regioner så snart den önskade bevarandestatusen har uppnåtts, i enlighet med artikel 19 i habitatdirektivet.

Undantag

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt bistå regioner där konflikterna kring samexistens växer, med tanke på att både vilda djur och boskap lider betydande skador, så att de kan utnyttja den flexibilitet som redan finns inom ramen för artikel 16.1 i habitatdirektivet. Parlamentet efterlyser en tolkning och en tillämpning av denna artikel som beaktar mångfalden över hela EU i nära samarbete med medlemsstater, regioner och intressenter för att säkerställa en förvaltningsstrategi på en högre geografisk nivå och/eller populationsnivå i alla medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen att klargöra de befintliga riktlinjerna för strikt skydd av arter när det gäller tolkningen av de skyldigheter som följer av artiklarna 12 och 16 i habitatdirektivet, mot bakgrund av de växande stora rovdjurspopulationerna och ökande samexistenskonflikter.
7. Europaparlamentet betonar att djurhållning måste vara möjligt utan att det krävs oproportionerligt kostsamma och förstärkta skyddsåtgärder som inverkar negativt på möjligheterna att bedriva jordbruk på landsbygden. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en bedömning av hur den ökande närvaron av stora rovdjur i Europa påverkar den biologiska mångfalden, landsbygdssamhällena och landsbygdsturismen, inbegripet generationsskiftet inom jordbruket.

Bergsjordbruk

8. Europaparlamentet betonar att klimatförändringarna, de ekonomiska kriserna och det ökande antalet predationer av stora rovdjur i högre grad påverkar djurhållningen i de alpina områdena. Parlamentet påminner om att jordbruk som bedrivs i bergsområden är små och har stora extrakostnader, men de är viktiga för bevarandet av bergslandskapen och skyddet av biologisk mångfald i ogästvänliga områden, där stora vilda växtätande djur har försvunnit eller ännu inte har återinförts, eftersom de är ett naturbaserat kostnadseffektivt verktyg för att förebygga och begränsa klimateffekter såsom

skogsbränder. Parlamentet påpekar att områden som artrika gräsmarker med stagg på silikatsubstrat i bergsområden och alpina och subalpina kalkgräsmarker är särskilt värda att bevara enligt habitatdirektivet. Parlamentet påpekar att en nyckelfaktor för bevarandet av dessa områden är extensivt bete. Parlamentet konstaterar att den ökande vargstammen, i kombination med att skyddsåtgärder är ogenomförbara på platser med extrem topografi, såsom i bergsområden och glest befolkade områden, leder till att bete gradvis överges. Parlamentet uppmanar kommissionen att skydda och bevara traditionella jordbruksmetoder, såsom betesbruk, modellen med jordbruksbete, den praxis för växling av betesområde som erkänns av Unesco samt djurbönders levnadssätt, genom beslutsamma åtgärder och konkreta lösningar. Parlamentet inser att vissa av dessa metoder kan omfattas av den föreslagna förteckningen över potentiella jordbruksmetoder som finansieras genom miljösystem, vilket kan leda till störningar i livsmiljöerna för vilda djur. Parlamentet uppmanar kommissionen att skapa de nödvändiga förutsättningarna för skydd av bete där det är omöjligt att vidta skyddsåtgärder för besättningar.

Övervakning

9. Europaparlamentet betonar att god övervakning är en grundläggande förutsättning för en framgångsrik förvaltning av stora rovdjur, men att medlemsstaterna ändå använder olika undersöknings- och övervakningsmetoder. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att harmonisera vetenskapligt belagda övervakningsmetoder i alla medlemsstater och att övervaka de stora rovdjurspopulationerna genom att ta hänsyn till den gränsöverskridande dimensionen, med fokus på biogeografiska regioner, samt särdragen i varje ekosystem. Parlamentet begär att resultaten av övervakningen ska göras tillgängliga för allmänheten i tid och på ett transparent sätt. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen och medlemsstaterna att vetenskapligt fastställa de bästa möjliga åtgärderna för att minska angrepp och skador till följd av angrepp på boskap, samt att genomföra en konsekvensbedömning av genomförandet av aktiva förvaltningsmetoder.

Finansiering

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att identifiera lämpliga och långsiktiga finansieringsmöjligheter, både inom och, i synnerhet, utanför den gemensamma jordbrukspolitiken, inom ramen för strategin för biologisk mångfald 2030 och habitatdirektivet, för lämpliga förebyggande åtgärder och lämplig ersättning till jordbrukare, i syfte att säkerställa samexistens mellan stora rovdjur och hållbara uppfödningssystem utan att begränsa de övergripande målen för EU:s gemensamma jordbrukspolitik. Parlamentet uppmanar kommissionen att erkänna att det ökande antalet angrepp av stora rovdjur också innebär att de resurser som avsätts för att skydda tamdjur och utbetalningarna av ersättning ökar, med risk för att medel från landsbygdsutvecklingsprogrammen, som traditionellt är avsedda att bidra till att uppnå viktiga mål inom den gemensamma jordbrukspolitiken, kommer att användas för bevarande av arter. Parlamentet påpekar att den ersättning som betalas ut till uppfödare efter ett angrepp varierar från medlemsstat till medlemsstat. Parlamentet anser att nämnda ersättning bör ingå i gruppundantagsförordningen för statligt stöd. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att avskaffa sina riktlinjer för jordbruket som betraktar ersättning för skador som orsakats av stora rovdjur som statligt stöd, eftersom

producenternas förluster inte har något samband med deras jordbruksverksamhet.

o

o o

11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen.